

עמ"ת 38061/07/20 - אליאור עטיה נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 38061-07-20 עטיה (עצור/אסיר בפיקוח) נ' משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים
משיבים
החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בקריות (כב' השופטת פלג קימלוב) בתיק מ"ת 808-03-20 מיום 6/7/20.
2. בקליפת האגוז- כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות רכוש "חמורות", כהגדרת בית המשפט קמא, יחד עם בגיר אחר ומספר קטינים.
3. מעצרו הממשי של העורר הומר למעצר באיזוק ביום 23/3/20.
4. העורר עתר לפתוח "חלונות התאוררות". העורר הפנה לכך כי בעוד ביחס לנאשם הבגיר האחר (אוחנה) נפתחו חלונות, הרי ביחס אליו לא נפתחו, ויש בכך הפליה פסולה בין נאשמים.
5. העורר מציין כי ביחס לעבר- לנאשם האחר מאסר מותנה התלוי כנגדו, ואילו ביחס אליו קיים ביצוע עבירה מעת קטינותו, **בלא** הרשעה (בניגוד להחלטת בית המשפט קמא).
6. בנסיבות אלו סבור העורר כי ראוי להחיל עליו דין זהה.
7. המאשימה סומכת יתדותיה על החלטת בית המשפט קמא; אליבא המאשימה, המלצות התסקיר השונות הן שיוצרות אבחנה; זאת ועוד- גם תוכן התסקיר מייצר אבחנה.
8. טרם הכרעה ראיתי להניח הצעה בפני הצדדים; לצערי זו לא עלתה יפה.
9. בנסיבות העניין, לאחר בחינת הטענות, מצאתי כי לעת זו אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא.
10. קיימות גישות שונות בפסיקה לגבי נושא החלונות- מחד גישת בש"פ 8509/19 **ליאור בפרי נ' מ"י**, וגישה דומה בבש"פ 2735/19 **גבאי נ' מ"י**. מנגד, גישה שונה בבש"פ 17/20 **דמיטרי לוינטנט נ' מ"י**. ראה גם ממש מהעת האחרונה- בש"פ 4807/20.
11. ברור כי פתיחת חלונות אינה בגדר "זכות אוטומטית", ומקום שלא ניתנו חלונות במקור, מסור הדבר לשיקול דעת אם לפתוח החלונות בהמשך, להקלת לחץ, אם בכלל.

12. במקרה בפנינו, בחן בית המשפט קמא הדברים בזהירות, ביחס לשני הנאשמים.

13. לשם הבחינה נעזר בית המשפט קמא בתסקיר שירות המבחן (ובכך ודאי שלא נפלה טעות- ראה בש"פ 966/16 זידאן נ' מ"י).

14. העובדה כי קיים פער בהמלצות, כשלעצמו, מהווה טעם טוב לסטייה מעיקרון השוויון שהרי אין שוויון.

15. זאת ועוד- תסקירי שירות המבחן העלו טעמים טובים להבדל בין הנאשמים גם מעבר להמלצות.

16. ראשית- התסקיר בעניין העורר העלה שיתוף פעולה נמוך עם גורמי הטיפול. **אוחנה העלה רצון חוזר ונשנה להשתלב בהליכי טיפול**

שנית- רמת המסוכנות הוערכה גבוהה (**קמעא יותר מאשר הנאשם אוחנה**); יש להביא בחשבון גם רמת הסיכון **להפרת תנאים**, שכן לה משמעות נכבדה בכל הנוגע להסרת איזוק או פתיחת חלונות.

שלישית- אופי המפוקח- בעוד ביחס לעורר נקבע כי התרשמות שירות המבחן שמדובר בעורר בעל "קושי בקבלת גבולות וסמכות", הרי ביחס לאוחנה ההתרשמות- ממי **שהקשרים החברתיים השליליים הביאוהו** להתנהגות שולית. על כן ניתוק מהקשרים הללו יקהה משמעותית הסיכון.

רביעית- הפיקוח- ביחס לעורר, סבר שירות המבחן כי אין לפיקוח יכולת להקחות המסוכנות, ועל כן האיזוק האלקטרוני מהווה תנאי הכרחי; ביחס לאוחנה, **התרשם שירות המבחן כי המפקחות בעלות יכולת הפעלת סמכות, מגלות עמדה ביקורתית**, כשהאיזוק נדרש על פי שירות המבחן, בעיקר בשל מיקום החלופה. (ראה גם תסקיר 16/6)

17. זאת ועוד- לפחות על פי הבדיקה שנערכה, קיים חשש להפרות או אי עמידה מלאה בגיליון ההתנהגות ביחס למנהלת האיזוק.

18. מעבר לכך, הכיר בית המשפט קמא ביציאות לצרכים הומניים או תכליות חשובות אחרות.

19. בנסיבות אלו- האבחנה בין הנאשמים בוודאי לשלב זה אינה מצדיקה התערבות.

20. עם זאת אציין כי בימים אלו שב שירות המבחן לעבודתו; יש להניח כי רתימת העורר כאן להליכי טיפול הנה תכלית ראויה, ועל כן בטוחני כי ככל שיראה העורר נכונות להשתלב בהליכי הטיפול, ניתן יהיה לשקול הדברים, גם לאחר תקופה קצרה, ולו על מנת לגרום להתמדה בהליכי הטיפול.

21. בשלב זה איני רואה להתערב; הערר נדחה.

ניתנה היום, א' אב תש"פ, 22 יולי 2020, בהעדר הצדדים.